

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: **S., M., B.**, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/32/2007 zo dňa 19.06.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2007 zo dňa 19.06.2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľka je **povinná** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok 2 000 Sk do tridsať dní odo dňa doručenia rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa dňa 19.06.2007 vydala rozhodnutie č. RP/32/2007, ktorým navrhovateľke za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 13.11.2006 o cca 22:15 hod. odvysielala v rámci programu Metro vystúpenie skupiny M. R., počas ktorého boli odvysielané vulgarizmy, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného označovania programov (ďalej len JSO), za čo uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 100 000 Sk.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas odvolanie navrhovateľka uvádzajúc, že použitie piktogramu pre daný program relácie Metra v rámci JSO s označením nevhodnosti do 15 rokov, sa uplatňuje pre všetky relácie vysielané v rámci Metra, pričom na jednej strane sa divák v tomto veku s napadnutými výrazmi, žiaľ, bežne stretáva a na strane druhej sú tieto výrazové prostriedky používané bežne v textoch hip-hopových skupín zastúpených aj na hudobnom trhu.

Podľa navrhovateľky významným momentom v tomto prípade je rozdiel medzi maloletým a mladistvým, keďže osoba staršia ako 15 rokov sa považuje za dostatočne duševne zrelú na uvedomovanie si vhodnosti svojho správania a s touto hranicou právny poriadok spája aj trestnoprávnu zodpovednosť. Použitie značky nevhodnosť relácie pre divákov do 15 rokov bol teda z pohľadu navrhovateľky úplne postačujúce. Podľa navrhovateľky Rada v rámci dokazovania nepoužila všetky prostriedky na objasnenie skutočného stavu veci a pri hodnotení napadnutého príspevku nepostupovala v zmysle § 3 ods. 2 prvej vety zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, podľa ktorého je odporkyňa povinná postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, čoho sa konanie dotýka, a dať im príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy.

Na základe uvedených skutočností navrhla, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a zaviazal ju na náhradu trov konania v plnej výške.

K opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa dňa 08.10.2007 uvádzajúc, že v predmetnom rozhodnutí nespochybňovala legitímnosť odvysielania predmetného programu ani programovú skladbu predmetného programu. Konštatovala len, že pri odvysielaní programu porušila navrhovateľka § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., a to tým, že v rámci programu Metro odvysielala vystúpenie skupiny M. R., počas ktorého boli odvysielané vulgarizmy, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu JSO. Odporkyňa v rozhodnutí neposudzovala vhodnosť vyjadrovacích prostriedkov hip-hopovej kultúry ani rozmanitosť prejavu jednotlivých subkultúr. Odporkyňa vzhľadom na fakt, že navrhovateľka označila predmetný program ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov dospela k záveru, že pri posúdení uvedeného programu nesprávne uplatnila JSO.

Z rozhodnutia vyplynulo, že boli odvysielané tvrdé vulgarizmy (kokot, piča, jebať, mrdať a podobne) a z kvantitatívneho hľadiska prišlo počas predmetného programu k odvysielaniu veľkého počtu vulgarizmov (napr. slovo jebať a odvodené slová bolo odvysielané 28x, slovo piča 18x a pod.) spolu išlo o viac ako 60 vulgarizmov a vulgárnych spojení. Odporkyňa s poukazom na uvedené dospela k záveru, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona a preto navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodnutie č. RP/32/2007, ktoré vydala dňa 09.05.2007 Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil.

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný na rozhodnutie o opravnom prostriedku podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku a to na pojednávaní, v súlade 250q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a dospel k záveru, že námietky navrhovateľky obsiahnuté v opravnom prostriedku nie sú dôvodné.

Podľa § 76b ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z., /v znení účinnom od 31.05.2007, t.j. v čase vydania preskúmaného rozhodnutia/, konania, ktoré sa začali pred 31.05.2007 a ktoré nie sú konaniami podľa ods. 1 až 5 sa dokončia podľa právnej úpravy účinnej od 31.05.2007.

Podľa § 20 ods. 5 citovaného zákona na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

Podľa článku V. písm. e/ JSO zo dňa 13.09.2005 vysielateľ označí programy ako nevhodné a neprípustné pre maloletých, ak obsahujú najmä podľa vulgárny jazyk alebo obscénne gestá.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu, ako aj z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľka dňa 13.11.2006 cca o 22:15 hod. odvysielala v rámci programu Metro vystúpenie skupiny M. R., počas ktorého boli odvysielané skladby kapely M. R., v ktorých sa vyskytovali vulgarizmy. Celkom bolo odvysielaných 8 skladieb, v ktorých sa vyskytli opakovane vulgarizmy (kokot, piča, jebať, mrdať a pod.), pričom viackrát boli použité v agresívnom kontexte. Program bol odvysielaný s piktogramom ako program nevhodný pre maloletých do 15 rokov.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR je nesporné, že počas predmetnej relácie Metro boli odvysielané texty piesní, ktoré obsahovali vulgarizmy a v zmysle citovaného

článku V. ods. 1 písm. e/, programy, v ktorých je odvysielaný vulgárny jazyk, majú byť označené ako *programy nevhodné a neprípustné pre maloletých*, to znamená podľa prílohy k JSO majú byť označené piktogramom číslou 18.

Uvedenú povinnosť si vysielateľka programovej služby nespĺnila, predmetný program označila len piktogramom s nevhodnosťou pre maloletých do 15 rokov. Svojim postupom, keďže je nesporné, že v programe odzneli vulgarizmy, ktoré možno považovať za najtvrdšie, mala navrhovateľka postupovať podľa článku V. JSO, čo však porušila, nerešpektovala tak svoju povinnosť upravenú v § 20 ods. 5 citovaného zákona. Najvyšší súd SR na základe uvedeného konštatuje, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z., umožňujúc odporkyňi, aby uložila navrhovateľke pokutu a to v súlade s § 67 ods. 3 písm. c/ citovaného zákona, ak nezabezpečí klasifikáciu a označenie programov alebo neuplatnila toto označenie v rámci odvysielanej programovej služby. Rozpätie pokuty, ktoré môže v danom prípade Rada uložiť, je od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk. Pokuta bola uložená vo výške 100.000 Sk, čo možno považovať za dolnú hranicu zákonnej sadzby. Rada pri určovaní výšky pokuty prihliadla na závažnosť správneho deliktu, trvanie správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania, ako aj mieru zavinenia.

S poukazom na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že opravný prostriedok nebol podaný dôvodne, preskúmané rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade so zákonom, a preto v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2007 ako zákonné potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke, ktorá nebola vo veci úspešná, nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 1. júla 2008

Za správnosť vyhotovenia: Anna Koláriková

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu